

ANUL VII. - No. 6

15 Ianuarie 1931

„Hristos, Regele, Națiunea“
„România a Românilor“

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Doctrina Naționalistă Creștină. Programul
L. A. N. C.

A. S. Angelescu: Cetatea Albă — Basarabia.

M. A. Irlea: „Oieritul Evreilor în Maramureș“.

Mișcările naționaliste alimentate de Sovietele
rusești.

A. Berinde: Timpul invaziei cambiiilor jidovești.

N. Popa: „Utopia“ în slujba Sovietelor.

L. A. N. C. — Cluj: La Mociu.

Legea schimbării numelui este defectuoasă.

V. Lăzărescu: Cum se calcă constituția în picioare.

Cum se risipesc banii publici.

Români de regilie mozaică.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării, 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei

„ „ „ în străinătate . . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA BOB N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Doctrina Naționalistă Creștină

Naționalismul este o doctrină, care se întemeiază pe faptul văzut de toată lumea că omenirea se alcătuiește din nații deosebite, cultivând fiecare un pământ anumit.

„Umanitatea“, în afară de nații, nu există, decât ca o închipuire a minții.

Istoria, la rândul ei, me arată că omenirea nu a existat niciodată decât prin nații, a căror naționalitate este puterea naturală, creatoare a civilizației umane.

Legea naționalității este expresia acestei puteri a naturii: ea domină umanitatea, făcând-o să existe prin nații și ca ele să-și îndeplinească destinele lor, prin cultura lor națională, dezvoltând însușirile proprii.

Națiile pornesc dela cultura pământului și se împart treptat în trei clase: clasa producătoare sau rurală, clasa mijlocitoare, sau de mijloc, și clasa conducătoare sau dirigentă.

Clasele se formează prin împărțirea firească a muncii sociale, stăpânită de legea naturală a economiei puterilor. Fiecare clasă se împarte, la rândul ei în categorii de specialiști, prin care clasa își îndeplinește funcția ei.

Clasa producătoare: în deosebi țărâniea, produce materia primă, care servește hranei și fabricației tuturor lucrurilor de folosință obștească.

Clasa mijlocitoare: sau de mijloc, a meseriașilor, industriașilor și comercianților, mijloceste între producție și consumație, fabricând din materia primă obiecte utile și punându-le în vânzare ca mărfuri.

Clasa conducătoare: sau dirigentă, a cărturarilor, cercetează legile naturii și ale societății și învață pe toți cum să producă și să trăiască mai bine. Ea este constituită din *învățați*, în toate ramurile, cercetători, învățători, profesori, preoți; *tehniciani*, ingineri, judecători, avocați, medici, ofițeri; *întreprinzători*, fruntași ai economiei naționale; *artiști*, literați, muzicanți, pictori, arhitecți, fruntași ai culturii, și *conducători politici*. Aceștia toți, pe lângă talent, trebuie să fie înzestrați cu întinse cunoștinți, care cer muncă, timp și pricepere, pentru a le agonisi, dar fără de cari ei nu-și pot îndeplini menirea lor înaltă, de a conduce pe ceilalți, cari toți au nevoie de luminile lor.

Clasele sunt, așadar, organele nației, care trăiește, ca orice ființă, prin conlucrarea organelor sale.

Armonia claselor: rezultă din necesitatea muncii comune, îndeplinind fiecare clasă o parte utilă a acestei munci, din care toți trăiesc, mai bine decât dacă nu ar exista clase, și fiecare individ și-ar îndestula direct toate trebuințele lui.

Clasele sunt treptele de dezvoltare ale aceleiaș nații: care se ridică neconținut din clasa rurală, în clasa de mijloc și în clasa dirigentă. Aceasta este rezultatul unei întreite selecții a celor mai buni. Intre clase, așa dar, dușmănie nu poate fi.

Lupta de clasă: când intervine în sânul unei societăți, este o boală primejdioasă, care duce nația la peire, zădărniciind orice muncă utilă a tuturor.

Propovăduirea „luptei de clasă“: este o crimă, învrăjbind pe producători, și făcând să le lipsească concursul luminat al clasei dirigente, a cărturarilor, cum s'a făcut de către bolșevicii jidani în Rusia, care din cauza aceasta, se sbate astăzi în ghiarele anathiei și foametei.

Statul: este puterea organizată a nației, având ca cea mai înaltă misiune, de a menține armonia dintre clasele ei, prin satisfacerea intereselor fiecăreia, în raport cu munca utilă pe care o face, și cu pregătirea ce i se cere pentru a o îndeplini.

Democrația: este cărmuirea de sine a nației, făcând ca cei mai alesi din rândurile ei să se ridice, prin muncă și capacitate, la conducerea intereselor obștești, supuse controlului public.

Baza: și dreptul de existență a națiilor, așadar este munca pământului național.

Scopul: pentru care națiile există, este creierea propriei lor culturi naționale, care este baza oricărei culturi omenești.

Condiția culturalei: este dezvoltarea progresivă și armonia claselor naționale, îndeplinind fiecare funcția sa.

De aceea naționalistii, oriunde, sunt adversarii hotărâți a Jidanilor, a căror existență nefirească este negația doctrinei naționaliste și creștine prin călcarea flagrantă a legii naționalității și umanității.

Doctrina creștină, în care se rezumă legea umanității, se bazează pe „ordinul nou“ al lui Ișus, care a zis:

„Ioan, 13—34. Ordin nou dau vouă: Ca să vă „iubiți unul pe altul, precum eu v'am iubit, ca și voi „să vă iubiți unul pe altul. Intr'aceasta vor cunoaște „toți că sunteți discipoli ai mei, de veți avea dragoste „între voi“.

Doctrina jidănească, se bazează pe ordinul vechiu, rezultând din dogma „legământului“ încheiat de Dumnezeu lor Iehova, cu Jidani ca „popor ales“, ca să-i fie lui „popor sfânt“ (am codeș), stăpânind pământul întreg, cu uciderea celorlalte neamuri, despre care se zice în legea lor, Tora:

„Deuteronomul 7—2. Și va da pre ei Domnul „Dumnezeul tău în mânele tale, și-i va bate pre ei, „cu ucidere să-i ucizi pre ei, și să nu faci cu ei legă- „tură, nici să-ți fie milă de ei....

„Că popor sfânt (am codeș) ești tu lui Iehova, „Dumnezeul tău....

„16. Și vei mânca toate neamurile, pre cari Dom- „nul Dumnezeu tău le va da ție....“

Pe jidănește:

We ahalta eth kol haamim așer Iahu Eloheha nothen lach.

Această poruncă, *de a mânca toate neamurile*, este generală și nu se referă numai, cum s'a zis, la popoarele din Canaan. Textul Torei, în altă parte, este și mai lămurit în această privință, arătând — sub titlul caracteristic „Legile Războiului“ — cum trebuie să procedeze Jidani oricând, față de toate popoarele, nu numai față de acelea de-atunci (Deuteronomul):

„20—10. Când te vei apropia de o cetate, ca să „te lupti contar ei, să o chemi la pace. Și va fi dacă-ți „va da răspuns de pace, și ți se va deschide, atunci „tot poporul ce este întrânsa să-ți fie tributari și să „servească ție. Și dacă ea nu va face cu tine pace.... „să o împresuri. Și dacă Iehova, Dumnezeu tău, ți-o „va da în mâni, să treci prin ascuțișul săbiei toată „partea bărbătească din ea. Decât numai pre femei și „pre copii și vitele, și veri ce va mai fi în acea cetate, „toată prada, ei, răpește-le pentru tine, și mânâncă „prada dela neamicii tăi, pe care Iehova Dumnezeu „tău a dat-o ție“.

„15. Așa să faci tuturor cetăților, cari sunt de- „parte de tine foarte, cari nu sunt dintre cetățile a- „cestor popoare de-aicea“.

Scopul, conform cu doctrina judaismului, este ca Jidani, ca „popor sfânt“ (am codeș), să stăpânească pământul întreg, pentru ca printrânsii să se sfințească Iehova: stărpind celelalte nații, *goim*, cari nu i se închină.

Din cauza acestei dogme fundamentale a religiei lor, pe care Rabini lor le-o impun și dela care nu se poate abate: Jidani calcă *legea naționalității* — care cere ca fiecare nație să cultive un pământ anumit.

Jidani sunt o nație fără pământ — trăind ca *paraziți*, din exploatarea muncii productive și în paguba

claselor și a culturii tuturor națiilor, împiedecând dezvoltarea lor.

De aceea îi vedem pe Jidani amestecați pretutindeni în toate acțiunile ruinătoare ale societăților, în care se vără: ca factori ai corupției, ai speculei necinstite, ai turburărilor circulațiunii monetare, ai mișcărilor subversive împotriva Statului, anarhiști, comuniști, bolșevici, servindu-se de toate mijloacele, ca să îndeplinească prescripțiunile religiei lor, exclusiviste și dușmane neamurilor.

Existența nefirească a Jidanilor este astfel o primejdie permanentă pentru civilizația umană, întrucât ei sunt un element de desorganizare și de nimicire a națiilor cari o produc.

Rusia și Ungaria, nimicite de dânsii, sunt fioroase exemple ale acțiunii acestor paraziti periculoși.

„*Antisemitismul*“, cum i se zice — care s'a întins pretutindeni — nu este decât *naționalism*: expresie a mișcării de apărare a tuturor națiilor, împotriva parazitismului universal jidănesc.

Creștinismul este baza antisemitismului, întrucât afirmă îndreptățirea de o potrivă a națiilor, pe care iudaismul o neagă prin dogma cu „poporul ales“. E o luptă între două principii cari se exclud. Civilizația depinde așadar de triumful creștinismului.

Noi urmăm învățătura Domnului nostru Isus Hristos, care a zis Jidanilor (Evang. dela Ioan):

„8. 44. Voi din tatăl vostru diabolul sunteți și „poftete tatălui vostru voiți să faceți“.

Eliminarea Jidanilor, — punând capăt parazitismului lor, — este o condiție neapărată a culturii umane, și a păcii universale, așa precum o cere învățătura lui Hristos.

Nația Românească, — dintre toate națiile cea mai înădușită de Jidani — are mai ales datoria să-și apere cultura sa națională și creștină, primejduită de dânsii, în marginile pământului ei.

În România, Românii au creiat întreaga cultură apărând pământul acesta cu viețile lor.

În România, Românii produc toate bogățiile prin munca acestui pământ.

În România, Românii au dar dreptul să se bucure, în întregime, de roadele acestei munci productive.

Aceasta nu este cu puțință decât dacă Românii vor alcătui toate clasele nației lor românești, având în mâinile lor — pe lângă munca pământului — meseriile, industria, comerțul, profesiunile libere, funcțiile publice, orașele ca centre ale culturii naționale și mai cu deosebire cârmuirea superioară a Statului, care nu poate fi decât un Stat național, românesc și creștin.

ROMÂNIA ESTE A ROMÂNILOR.

În această privință, iată în ce fel afirmam dreptul exclusiv al nației românești asupra teritoriului ei, în cuvântarea mea dela consfătuirea de constituire a partidului naționalist-democrat, la 23 Aprilie 1910,

în București (*Consfătuire*. Vălenii-de-Munte, 1910, pag. 19):

„Doctrina naționalistă zice că națiile sunt individualități creiatoare de cultură; că aceste individualități creiatoare de cultură se compun din anume organe, cari sunt clasele sociale; că, pentru dezvoltarea unei nații ca individualitate creiatoare de cultură, se cere ca ea să fie pe deplin stăpână pe teritoriul pe care este cu drepturi istorice așezată.

„*Nația românească are drepturi istorice asupra României.*”

„România este baza de existență a nației românești. Ca individualitate creiatoare de cultură, nația românească trebuie să existe în deplinătatea organelor sale. Și, dacă se întâmplă că asupra teritoriului nostru să năvălească elemente străine în prea mare număr, încât să atingă constituirea organică a nației românești, naționalismul ne învață că trebuie să se dea o luptă strașnică pentru eliminarea elementului străin care periclitează existența neamului.

„Clasa fundamentală a oricărei nații este clasa rurală. Clasa rurală este clasa muncitoare de pământ, a muncii pozitive, care produce aproape întreaga cantitate a mijloacelor de existență pentru întreținerea tuturor celorlalte elemente.

Este natural, prin urmare, ca aceea clasă rurală să aibă drept clasă corespunzătoare o clasă de mijloc, formată de elementele ei, și e tot așa de natural ca și clasei de mijloc naționale să-i corespundă o clasă conducătoare națională, chemată să realizeze idealul național al întregii națiuni.

„Prin urmare, nu se poate admite altfel decât că, dacă țărani sunt țărani români, ca și târgoveții să fie târgoveți români, iar clasa conducătoare, o clasă conducătoare românească. Nu putem noi admite să se întrepună între clasa rurală muncitoare, care aspiră să conducă ea însăși, prin elementele cari se ridică din adâncimile ei, destinele sale, să se întrepună, zic, o clasă de venetici, cari nu sunt nici de același sânge, nici de aceeași credință cu noi, pentru ca să izoleze clasa conducătoare de clasa muncitorilor rurali și să aiungă a constitui cândva ei clasa conducătoare a nației românești“.

Amintind aici cele spuse de mine, în teorie, cu șaptesprezece ani mai în urmă, la 1910, ajungem la următoarea concluzie practică, riguroasă:

Jidanii, ca nație deosebită, precum sunt și înțelegem să se păstreze, fără amestec cu noi, nu pot sub nici o formă să conlucreze cu nația românească.

In clasa rurală: introducerea Jidanilor ar însemna că pământul să treacă în mâinile lor, cu înălțurarea sau exploatarea de către Jidani, a țăranilor noștri.

In clasa de mijloc: introducerea Jidanilor însemnează excluderea Românilor din comerț și industrie cu concentrarea avuțiilor în mâini jidănești, cum se vede acum, prin orasele noastre înstrăinate.

In clasa conducătoare: introducerea Jidanilor

ar fi să li se încredințeze lor conducerea nației românești, făcându-i stăpâni pe destinele ei, cu robia Românilor.

Aceasta nu se poate!

Prin stăruința noastră, prin munca noastră, prin energia noastră organică: parazitismul jidănesc trebuie scos din mijlocul nostru, pe cât mai curând.

Și fiindcă Jidanii nu se vor duce de bună voie din România, unde trăesc, ca paraziți, foarte bine, *ei trebuie siliți*, prin orice mijloace legale să plece — ca să-și îndeplinească destinele lor aiurea, unde va fi, muncind și ei un pământ al lor ca toate popoarele.

A trezi, așadar, energia Românilor, a apăra drepturile muncii românești, în România, a tuturor claselor deopotrivă, a organiza *apărarea națională creștină*, contra Jidanilor, ca Români să fie stăpâni pe pământul, pe industria, pe comerțul, pe avuțiile, pe orașele, pe cultura și pe destinele lor: aceasta este concluzia firească a *doctrinei naționaliste creștine*.

Această doctrină a fost numită de unii „*Cuzism*“.

Imi iau întreaga răspundere. Cuzismul se deosebește în adevăr, de așa numitul „antisemitism“, nu numai prin o sistematizare specială a doctrinei — bazată pe *definiția nației ca organism*, cu cele trei clase, care trebuie să fie naționale; pe *legea populației*, în virtutea căreia pe același teritoriu nu se poate desvolta decât o singură nație; și pe *creștinism*, dovedit ca doctrina de luptă, anume împotriva Iudaismului parazitar — ci și prin *principiul activ*, care îl caracterizează, de realizare imediată, necesară și posibilă, complectă, a concluziilor lui teoretice.

„Cuzismul“ nu este o lamentare, ci o acțiune.

În această privință iată ce spune organul Jidănimiei din Bucovina, „*Ostjüdische Zeitung*“, de Vineri 24 Decembrie 1926 (19 Tebeth 5687), sub titlul lămuritor „*Cuzismus und Antisemitismus*“:

„Cuzismul și Antisemitismul sunt în fiinta lor asemănătoare, dar în efectele lor imediate două lucruri cu totul diferite. Cuzismul este antisemitismul faptei imediate (der unmittelbaren Tat). El năzuește, fie pe cale violentă, fie pe cale legală la expulzarea sau luarea drepturilor Jidanilor. Aceasta, după părerea noastră nu o va realiza nici odată. — Antisemitismul, din contră, este o boală înțeață (eine schleichende Krankheit), care cuprinde cercuri tot mai largi.“

Din această definiție a Jidanilor, vom reține pentru „Cuzism“, caracterizarea în trei cuvinte, că el este anume: „antisemitismul faptei imediate“. Așa dar, cum am zice: *antisemitism activ, efectiv, integral* — ca urmare logică, a „boalei încete“, care cuprinde cercuri tot mai largi, după cum recunosc Jidanii ei singuri.

Pe doctrina aceasta, națională și creștină. „cuzistă“, se bazează *Programul „Ligii Apărării Naționale Creștine“*, cuprinzând măsurile practice pentru a o realiza, și a înlăptui idealul național românesc: *România a Românilor*,

PROGRAMUL

„Ligii Apărării Naționale Creștine“

PARTEA I

Politica internă

CAP. I.

Organizarea Puterilor de Stat

Temelia solidă a organizației de Stat, este respectul autorității și legalității, solidaritatea națională și colaborarea armonică a puterilor de Stat, fără prepotența uneia asupra alteia.

De aceea vrem:

Art. 1. — Apărarea monarhiei constituționale în frunte cu glorioasa dinastie întemeiată de Regele Carol I. din convingerea că regalitatea nu este o formă vremelnică de guvernământ, ci este cea mai bună formă de organizare de Stat și singura corespunzătoare cu geniul și tradiția poporului român.

Art. 2. — Apărarea și cimentarea solidarității naționale, combaterea cu toate mijloacele constituționale a curentelor cu caracter de luptă de clasă.

Art. 3. — Menținerea parlamentarismului cu sistem bicameral.

Art. 4. — Crearea unui sistem administrativ pe baza principiului descentralizării și proporționalității, garantând până la comună inclusiv dreptul de conducere pentru elementul etnicește românesc.

Reorganizarea serviciului de siguranță, a poliției și jandarmeriei asigurând pregătirea, integritatea și buna funcționare a acestor instituțiuni.

Art. 5. — Legiferarea și punerea în practică a desăvârșite independențe a magistraturii prin inamovibilitate, fără excepții, selecționarea prin examene serioase și buna retribuire a magistraților.

Garantarea celerității justiției și reducerea taxelor de judecată.

Modernizarea Justiției militare și introducerea de magistrați militari cu pregătire juridică serioasă.

CAP. II.

Probleme minoritare

Punctul de plecare în soluționarea tuturor chestiunilor minoritare este faptul, că România constituie un Stat național unitar.

În urma vitregiei trecutului, minoritățile conlocuitoare au o superioritate față de noi, care e în proporție supărătoare cu importanța lor numerică în această țară. Din acest motiv și ca un act de dreptate pentru trecutul nostru sbuciumat se impune crearea unui just echilibru în baza principiului proporționalității. Minoritățile conlocuitoare se impart în minorități asimilabile, productive, și minoritatea Jidanilor, neasamilabilă, parazitara. Cei dintâi sunt îndreptățiți la toată sollicitudinea din partea națiu-

nii alcătuitoare de Stat, pentru că ne îndrituiesc a crede, că sunt, sau după un timp oarecare vor deveni cetățeni loiali ai Statului. Jidanii însă prin religia lor, prin numărul lor mare, prin mentalitatea lor specifică, diametral opusă firii noastre arice și creștinești, prin lipsa totală a sentimentului patriotic, prin neîntrerupta râvnă de acaparare a tuturor bunurilor și de dominațiune universală cu subjugarea și nimicirea celorlalte popoare, constituie un pericol, o problemă, care reclamă o imediată și radicală soluționare.

Art. 6. — Pentru minoritățile asimilabile, productive se impune:

a) Respectul limbii materne în învățământul primar.

Educația în spirit național românesc. Limba română trebuie să fie un studiu obligator în învățământul primar.

b) Înființarea de școli medii în raport cu numărul respectivei minorități;

c) Sprijin pentru academiile minoritare destinate învățământului religios.

Școli superioare cu alt caracter nu se admit, decât având ca limbă de propunere cea românească.

d) Românzarea evolutivă a orașelor situate în mijlocul populației românești.

e) Combaterea tendințelor de a acorda autonomii administrative, judecătorești și naționale minorităților.

Combaterea oricărui punct între partidele politice românești și minoritățile privite drept corp național aparte.

CAP. III.

Problema jidănească

Art. 7. — Pentru soluționarea chestiunii jidovești până la eliminarea completă a elementului jidovesc din țară, în vederea acestei eliminări se vor lua următoarele măsuri:

a) Retragerea drepturilor politice și înlăturarea Jidanilor dela împământenire;

b) Revocarea cu efect retroactiv a legii numelui.

c) Revizuirea tuturor încetățenirilor și anularea celor făcute în bază de acte false;

d) Repatrierea forțată a tuturor Jidanilor intrați în țară după 1 August 1914, deoarece în mod legal n'au putut obține cetățenia;

e) Impiedecarea expansiunii economice a elementului jidovesc prin:

1. Scoaterea Jidanilor din comunele rurale.

2. Exproprierea pământurilor ocupate de Jidani și trecerea lor, în mâinile sătenilor.

3. Anularea contractelor forestiere jidănești și trecerea pădurilor în exploatarea obștiilor sătești.

4. Exproprierea terenurilor și industriei petrolifere jidănești în beneficiul statului.

5. Înlăturarea Jidanilor dela furniturile și lucrările publice.

6. Scoaterea Jidanilor din funcțiunile publice
7. Exproprierea treptată a proprietății urbane jidănești în interesul naționalizării orașelor.

8. Restrângerea până la suprimare a scontului acordat de Banca Națională a României, băncilor jidovești și trecerea acestui scont băncilor și cooperativelor românești.

9. *Numerus clausus*, legiferarea proporționalității în toate ramurile de activitate culturală și economică.

10. Inăsprirea codului penal în ce privește calificarea și pedepsirea infracțiunilor: falșul, bancruta, excochoria, mituirea, contrabanda, eludarea legilor de apărare economică, falsificarea articolelor alimentare, propaganda pornografică și anarhică și comerțul de carne vie.

CAP. IV.

Educația națională

Fără, un anumit grad de cultură generală nici un popor nu poate fi factor important al civilizației umane și nici nu poate să-și desăvârșească viața de Stat. Fără acest grad de cultură generală cele mai largi drepturi politice sunt numai un teren de exploatare pentru politicieni fără scrupule și cea mai desăvârșită legiferare în materie economică, un vast câmp de exploatare pentru străinii hrăpăreți.

Drept aceea vrem:

Art. 8. — Educația națională, românească și creștină care să se rezepe pe tradițiile naționale și să cultive sentimentul demnității individuale. Scopul educației să nu fie deformarea sufletului specific românesc, ci dezvoltarea lui. Sarcina înfăptuirii și susținerii sistemului cultural și educativ îi revine Statului în primul rând; numai elemente și instituții de absolută încredere din punct de vedere național au dreptul de a colabora la promovarea intereselor generale culturale.

Art. 9. — Inițiințarea de Case Naționale la sate, cari să fie adevărate focare de cultură și distracție sănătoasă și utilă pentru pătura țărănească.

Art. 10. — Punerea în practică a gratuității învățământului, buna retribuție a puterilor didactice, înmulțirea internatelor, căminurilor și cantinelor pe toate țăramurile învățământului.

Art. 11. — Studentimea română (din învățământului superior) este un factor distinct cetățenesc în promovarea vieții naționale, având dreptul de a se manifesta liber în cadrele legilor.

CAP. V.

Morala publică

Cultura fără moralitate nu promovează consolidarea și regenerarea. Trebuie să respectăm legile din

convingere, nu sub presiunea materială. Fără moralitate respectul legilor nu este asigurat.

Moralitatea are aceeași însemnătate și pe țăramul economic, unde desfrâul ruinează țara.

Drept aceea vrem:

Art. 12. — Formarea conștiinței prin dezvoltarea sistematică a ideii creștine, a spiritului de disciplină și a sentimentului de datorie.

Suprimarea localurilor de pervertire a moralei publice, a literaturii și publicațiilor pornografice.

Art. 13. — Legiferarea incompatibilității pentru deputați și înalții demnitari ai Statului, cum și a răspunderii ministeriale efective.

Salarizarea cu lefurile dinainte de războiu în valută aur.

Un statut, care să garanteze stabilitatea, avansarea și independența funcționarilor publice de orice grad.

O lege a pensiilor, care să asigure traiul demn al foștilor funcționari.

Desființarea sinecurilor.

Art. 14. — Calificarea infracțiunilor săvârșite contra intereselor Statului drept acte de trădare și sancționarea lor cu cele mai severe pedepse.

CAP. VI.

Sănătatea Publică

Capacitatea de prestațiune și de evoluțiune a unei națiuni este în funcție și de sănătatea fizică. În raport cu minoritățile conlocuitoare rasa românească este mai încercată de plăgile sociale, cari sunt un serios obstacol al dezvoltării sale firești.

Din aceste motive vrem:

Art. 15. — Organizația unui serviciu sanitar științific și efectiv, dând o atențiune deosebită sănătății satelor.

Farmaciile vor fi exclusiv încredințate creștinilor.

Proteguirea familiei în raport cu numărul copiilor în viață.

Instrucțiune specială, obligatorie și gratuită pentru viitoarele soții și mame cu privire la igiena infantilă și alte îndatoriri inerente.

Dezvoltarea armonioasă a generațiilor tinere, prin ridicarea educației morale și fizice la același nivel cu cea intelectuală.

Inițiințarea de aziluri și sanatorii gratuite sau cu prețuri reduse pentru cei lipsiți de mijloace indiferent de categoria socială, din care fac parte.

Băi populare gratuite.

Lupta științifică pe o scară întinsă contra plăgilor sociale: tuberculoza, alcoolismul, boli venerice, etc., cari periclitează viitorul rasei.

Suprimarea consumației alcoolului industrial. Scoaterea comerțului de beuturi alcoolice din mâinile străinilor.

CAP. VII.

Invalizi, orfani, văduve și voluntarii din războiu

Războiul unirii a reclamat dureroase jertfe de sânge. Cei ce n'au cruțat nici o jertfă pentru rege și neam, cum și urmașii acestor eroi au dreptul la o deosebită îngrijire din partea națiunii; drept recunoștință și în acelaș timp pentru cultivarea spiritului eroic și de sacrificiu pentru neam.

De aceea L. A. N. C. își ia angajamentul solemn să satisfacă toate doleanțele juste ale I. O. V. din războiu asigurând un traiu omenesc și demn, tuturor acestor categorii, în special prin:

Art. 16. — Egalizarea pensiilor ofițerilor invalizi, cât și a văduvelor de războiu, soții de ofițeri, cu soldele ofițerilor activi, cu adaosul sporului de scumpete și celelalte accesorii. Tot astfel pentru gradele inferioare, văduvele și urmașii lor, cu specificarea că dela gradul de sergent (inclusiv) în jos, pe lângă soldă vor mai primi și alocația de hrană în bani.

Art. 17. — Voluntarii și legionarii din războiul pentru întregirea neamului au făcut plebiscitul armat al provinciilor subjgate de Austro-Ungaria, prin urmare nimic nu este mai natural decât încredințarea pazei etnice a granițelor de Vest ale țării, patriotismului neșovăelnic al acestor voluntari. De aceea L. A. N. C. va face să se respecte integral drepturile voluntarilor la împroprietărire și va coloniza granița de Vest a țării cu preferință prin voluntari.

CAP. VIII.

Probleme economice

Starea economică a elementului românesc este departe de a fi satisfăcătoare. Situațiunea privilegiată pe teren economic-financiar a elementelor străine se menține cu o vădită tendință de aservire a tuturor bogățiilor țării. Pentru păstrarea și adâncirea stăpânirii noastre politice este absolută nevoie să avem puterea economică în mână, cel puțin în proporția numărului covârșitor al populației românești. Se impune deci consolidarea gospodăriei Statului, înstărirea țaranului, crearea unei clase mijlocii românești prin naționalizarea industriei și comerțului.

De aceea vrem:

Art. 18. — Asanarea gospodăriei Statului prin:

a) Organizarea și intensificarea producției și a exploatării bogățiilor naționale.

Proteguirea exportului și reducerea importului la măsura indispensabilă, singurele mijloace pentru ridicarea capacității de plată a contribuabilului și a fortificării valutei naționale;

b) Exploatarea bunurilor Statului prin comercializări cinstite și avantajoase pentru Stat cu respectarea proporției cuvenite în favoarea Românilor;

c) Intensificarea măsurilor ce sunt a se lua pen-

tru extirparea fraudelor săvârșite față de bunul public;

d) Reorganizarea mijloacelor de transport pe uscat și pe apă astfel ca să devină pentru Stat, serioase resurse de venit;

e) Impunerea specială a îmbogățiților de războiu;

f) Capitalul străin, exclusiv creștin, numai atunci va fi admis în viața economică a țării, dacă acest capital va avea caracter absolut constructiv și se va pune în mod necondiționat și fără rezerve în serviciul intereselor naționale românești;

g) Reducerea impozitelor până la totala scutire pentru familiile cu copii mulți.

Art. 19. — Asanarea stărei economice a cetățenilor și restabilirea unui just echilibru în favoarea elementului românesc, față de minoritari, prin:

a) Desvoltarea agriculturii ca bază a economiei naționale și armonizarea intereselor bancare și industriale, împiedecând ca ele să fie preferate în dauna altora;

b) In cadrele unui sistem economic pus sub conducerea statului, înfăptuirea proporționalității etnice pe teren economic-financiar;

c) Scoaterea băncii de emisiune de sub influența partidelor politice prin complecta statizare și îndrumarea băneii la susținerea și sprijinirea în primul rând a elementului românesc;

d) Naționalizarea efectivă a tuturor întreprinderilor străine cu concursul elementului productiv românesc fără caracter de partid. Urmărirea tuturor camuflărilor;

e) Educarea de specialiști români și angajarea lor obligatorie la toate întreprinderile din țară fără considerarea caracterului etnic al acestor întreprinderi;

f) Inlesnirea trecerei proprietăților urbane și rurale în mâinile Românilor prin procurarea de credit eftin;

g) Combaterea cametii și a speculii cu moneda.

Art. 20. — Fiind agricultura îndeletnicirea majorității covârșitoare a populației românești, dar totodată cea mai nesocotită ramură a economiei naționale se impune:

a) Menținerea legilor de expropriere și împroprietărire în vigoare. Interpretarea legislativă a dispozițiilor neclare și contradictorii, cari astăzi dau naștere la abuzuri și eludări;

b) Revizuirea aplicării legilor de expropriere și împroprietărire pentru îndreptarea abuzurilor.

Legiferarea responsabilității personale, penale și materiale a organelor căror li s'a încredințat revizuirea;

c) Sprijin pe cale de educație profesională și cu credite eftine al împroprietăriților, pentru a-și putea înjgheba gospodării ordonate;

d) Colonizarea exclusiv cu elemente românești a moșiilor rămase libere după împroprietărire, în special a moșiilor de frontieră.

Arendarea rezervelor Statului până la începerea colonizărilor sistematice exclusiv la țărani români individual sau prin obștii;

e) Inmulțirea și sprijinirea cooperativelor sătești și anume a cooperativelor de credit, producțiune, desfacere și consum.

Eliminarea intermediarilor din comerțul cu produsele agricole și alimentare;

f) Inlesnirea industrializării agriculturii prin întrebuințarea mașinilor și dezvoltarea industriei casnice;

g) Asanarea grabnică și definitivă a plăgilor produse de războiu.

Art. 21. — Politica industrială națională cere:

a) Garantarea aprovizionării populației cu articole produse în țară;

b) Sprijin pentru toate talentele de inventatori și punerea în practică a tuturor invențiilor utile de către Stat.

Art. 22. — Proteguirea pădurilor prin exploatarea lor cu ajutorul cooperativelor sătești și replantarea fără întârziere a pădurilor tăiate.

CAP. IX.

Probleme bisericicești.

Cele 2 biserici naționale în trecutul neamului au ținut locul Statului Național, având același merit în conservarea noastră etnică și culturală. Neamul trebuie să fie recunoscător bisericilor naționale și să le ridice la autoritatea și importanța cuvenită în viața publică. Statul numai sprijinit de ideea creștină și mână în mână cu bisericile naționale poate soluționa importanta problemă a formării caracterului cetățenesc.

Respectând aceste adevăruri, Statul român ține cont și de libertatea conștiinței. Celelalte biserici, în special cele creștine, încă au dreptul la toată sollicitudinea din partea Statului, dar numai cât timp aceste respectă interesele naționale ale Statului român.

Având aceste considerațiuni, vrem:

Art. 23. — a) Desăvârșirea autonomiei bisericilor naționale eliberându-le de sub orice tutelă politică;

b) Regulamentarea raporturilor cu Scaunul Papal în sensul apărării intereselor și demnității naționale;

c) Armonie frățească între bisericile naționale cu excluderea desăvârșită a luptelor confesionale;

d) Inzestrarea bisericilor naționale cu mijloacele materiale necesare și salarizarea preoților în măsura cuvenită demnității slujitorilor altarului.

Art. 24. — Acordarea autonomiei și pentru celelalte biserici recunoscute, însă pe lângă instituirea unui efectiv control și supraveghere din partea Statului, ca să nu treacă peste cadrele chemării lor și

să nu susțină curente dușmănoase sau dăunătoare țării.

Reprimarea sectelor periculoase Statului.

CAP. X.

Apărarea națională.

Până când se va fi făcut proba, că au încetat cu desăvârșire și fără posibilitate de revenire sentimentele dușmănoase ale popoarelor ce ne înconjoară, poporul român nu poate renunța la mijloacele de apărare de dragul nici unor idei umanitariste, de pace perpetuă, desarmare, etc. Pentru desăvârșirea mijloacelor de apărare vrem:

Art. 25. — Modernizarea armatei ca educație, echipament și armament prin:

a) Crearea de cadre solide, bine instruite;

b) Timpul serviciului militar să fie astfel măsurat, încât să permită a face o deplină educație militară;

c) Suprimarea întrebuințării soldaților în alte scopuri decât serviciul militar;

d) Cultivarea demnității de ostaș, concomitent cu educația națională și creștinească a soldatului;

e) Crearea unei industrii naționale de războiu înzestrată cu toate mijloacele științifice și cu conducerea exclusivă a Românilor. Această industrie să asigure echiparea și înarmarea completă a armatei în timp de pace și războiu;

f) Scoaterea cu desăvârșire a Jidanilor din armată și impunerea lor cu taxe progresive de scutire, iar pentru cei apti concentrarea și utilizarea la muncă corporală constructivă;

g) Mărirea alocației de hrană a trupei până la complectă îndestulare și sporirea soldelor ofițerilor și gradelor inferioare.

Art. 26. — Printre serviciile de apărare a țării fiind și diplomația, cerem:

a) Eliminarea din corpul diplomatic și consular a elementelor incapabile, nedemne și etnicește străine;

b) Organizarea temeinică și sistematică a serviciului de propagandă în străinătate.

CAP. XI.

Probleme muncitorești

România în situația de Stat semi-capitalist va parcurge drumul dezvoltării capitaliste pentru a ajunge la nivelul Statelor din apus. Din acest motiv se impune o politică de respectare a dreptului de proprietate și de proteguire a capitalului productiv care nu servește scopuri antinaționale în mod fățiș sau deghizat.

Nu mai puțin este însă adevărat că chiar în această epocă de refacere elementul românesc este lipsit de capitaluri cari sunt deținute de străini și înzestrarea elementului românesc în agrenajul economic se face mai mult prin rolul de salariat. Astfel ne găsim în situația anormală și nesănătoasă că muncitorimea românească stă în serviciul capitaliștilor în

mare parte străini. Această anomalie trebuie să înceteze în urma unei politici energice și fără șovăială.

Până atunci însă vroim:

Art. 27. — Armonizarea intereselor capitaliste cu cele muncitorești prin:

a) Educația patriotică și religioasă a muncitorimei;

b) Libertatea organizațiilor profesionale sub controlul Statului și cu respectarea principiului proporționalității generale a elementului românesc în conducerea acestor organizații;

c) Garantarea minimumului de existență a salariaților și muncitorilor;

d) Desăvârșirea sistemului de asigurări muncitorești, pentru caz de boală, accident, leuzie, infirmitate, moarte;

e) Inființarea și îmbunătățirea căminurilor de ucenici, a azilurilor de copii, a sanatoriilor pentru muncitori;

f) Reducerea la minimum a impozitelor pe veniturile muncitorești și ale salariaților;

g) Incurajarea înființării cooperativelor;

h) Alcătuirea unui echitabil Cod al muncii;

i) Inființarea și perfecționarea școalelor de meserii pentru Români și împiedecarea imigrărilor de muncitori străini.

CAP. XII.

Presă

Art. 28. — Considerând importanța presei în conducerea opiniei publice și necesitatea de a înălța prestigiul ei, la gradul ce i se cuvine, vom lupta pentru introducerea unui regim special, bazat pe următoarele principii:

a) Ziarele românești să fie scrise de Români;

b) Străinii pot să aibă gazete numai în limba lor;

c) Să fie oprită orice subvenție financiară sau influență de altă natură a străinilor în presa românească sub pedeapsa suspendării ziarului și expulzării străinului culpabil;

d) Înălțarea garanțiilor;

e) Efectiva răspundere personală a autorilor ori căror publicații sau în lipsă a directorilor.

Doctrina și programul L. A. N. C.

se află la redacția revistei noastre
— Cluj, str. Bob Nr. 7, — tipărite în
broșură, ce costă lei 2'—.

Fiecare conducător de organizație L. A. N. C., este dator să și procure numărul trebuincios, spre a-l răspândi printre aderenții noștri.

PARTEA II

Politica externă

CAP. I.

Siguranța externă

România după împlinirea în bună parte a idealului național face o politică de pace și defensivă. De aceea se impune:

Art. 29. — Restabilirea și apărarea suveranității naționale cum și înlăturarea oricărui amestec din afară în afacerile interne ale țării.

Art. 30. — Susținerea tuturor încercărilor sincere de a asigura pacea între popoare.

Art. 31. — Încheierea de convențiuni defensive.

Art. 32. — Proteguirea efectivă a elementului românesc rămas în afară de granițe.

Art. 33. — Stabilirea și menținerea de sincere raporturi prietenești cu toate popoarele. Cementarea solidarității popoarelor latine.

Art. 34. — Solidarizarea tuturor națiunilor interesate la soluționarea radicală și definitivă a problemei jidovești.

CAP. II.

Chestiuni economice internaționale

În raporturile economice internaționale atât Statul, cât și cetățenii trebuie să fie de o loialitate și promptitudine exemplară pentru a mări prestigiul țării și pe acest teren. Statul trebuie să încheie convențiunile sale economice și financiare cu chibzuință, seriozitate și grijă pentru bunul public și înlăturând intermediarii compromițători.

De aceea se impune:

Art. 35. — a) Strângerea raporturilor economice cu toate țările, care ne pot da sprijin sincer în dezvoltarea noastră economică;

b) Constrângerea cetățenilor români, prin o justiție accelerată, la respectarea angajamentelor luate față de cetățenii străini. Suprimarea cauțiunei procesuale în caz de reciprocitate;

c) Excluderea moratoriilor legale față de creditorii străini;

d) Respectarea de către Stat a angajamentelor economice luate față de cetățeni sau firme străine;

e) Consolidarea tuturor datoriilor externe.

Art. 36. — „Liga Națiunilor“ să fie recunoscută numai ca un consiliu de state naționale cu drepturi egale, pe deplin suverane și libere, și nu ca autoritate supranațională cu drept de control și de impunere a deciziilor sale, incompatibile cu principiul suveranității fiecărei nații pe teritoriul ei.

(„Călăuză bunilor Români“, ediția III, Iași, 1927).

Cetatea-Albă

Să-mi fie îngăduit a adăoga la durerea sufletească a Românilor români, — înfățișându-le pe cât îmi e cu putință un tablou succint al oropsitului ținut moldovenesc, *Bugeacul*, — o mică parte din suferințele și necazurile acestei înjugate populații.

Pornești în Basarabia! La Galați se schimbă trenurile se'n curcă limbile. Unul, format din câteva vagoane, stil rusesc, apucă drumul celui mai de răsărit punct al țării, al *Cetății Albe*. După trecerea portului cu ape tulburi, ca'n versurile doinei — ai impresia că intri în altă țară, uitată de oamenii ciolanului și părăsită de Dumnezeu. Un moment crezi că-i drumul spre Siberia — „Siberia Românească”, pe drept cuvânt, cum spunea un călător.

Îți arunci ochii pe câmp, vânt prin sate, — o sărăcie lucie — oameni necăjiți, fețe amărâte, privirii scrutătoare, ochii tinși în fundul căroră descifrezi mizeria. Viață fără vlagă, nădejdi stinse, frământări sufletești.

Biată țară a Basarabilor, o țară-nă neîngrijită! Drumuri, șosele, nu sunt și nici nu se vor face cât la comunicații, vor fi târcovnici cari nu se pricep, nici la meseria lor, bine. Căile ferate, atât sunt de bune cât trenul va merge ca un căine schiop, și tot atât de bune vor rămâne cât vor fi autonome și se vor plăti gras Vidrihinei!! Vagoanele-s tixtite de străini. Români ca de sămăntă, câtă unul!

Numai ce pornește trenul și lavra babilonică începe spovedania.

Te simți străin în țară străină și revolta îți umple sufletul.

Ești nevoit să scutești cinstita față a zulufarilor de prezența ta.

Nația pestriță e în orice loc. Oamenii dracului — Jidani — nu se dau bătăuți, își reclamă dreptul la viață după talmud. Jidovi cu ochii bulbucăți de somn, roșii de fumul tabaciscului, cu cărlionți bărdigoși — te umplu de scârbă la vedere. Îți supără urechile, bolborosind burduhoși jargonul nesuferit.

Balabuste buimăcite — groase și lăbărtate ocupă câte 2 locuri — în loc d'unul. Ce mai atâta vorbă? o atmosferă curat jidovească.

Când se oprește trenul prin gări, pe peron nu vezi decât străini, străini și iar străini. Peste tot locul numai tichii rusești sub cari

s'ascund tot felul de tipuri — samsari, șperțari, exploataatori ai muncitorimii. Dela ferestre se aud în jargon, strigări de nume Haica, Rifea, etc. încât nici nu-ți vine a crede că nu faci o călătorie în țara băștinașă a ploșnițelor. Vre-o doitrei cheferiști și-aduc aminte că de drept e o oarecare stăpânire românească, iar de fapt e cea pistriță.

Gânduri, gânduri, negre, te muncesc și indignarea sufletească contra coadei de topor, îți umple cu vârf și îndesat sufletul!

Basarabeasca, punctul de intersecție al samsarilor comuniști. Nu-i mai încape peronul gării.

Iar mai departe! *Arezul*, *Sărata*, *Tătărăști*, *Bairamea*, etc. etc. Nucleele comuniste sunt numeroase în localitățile suscitute — agenții G. P. U.-lui fiind la câțiva pași.

Cetatea-Albă! Ce-o fi fost acest oraș pe vremuri, spun cronicarii, în a căror arhaică slovă se văd faptele de vrednică amintire și mândrie.

Propriu zis, orașul, nu mai e nici Cetatea-Albă, nici creștinesc și românesc, chiar de loc, e o colonie pistriță, o cetate murdară și imputită, o cetate mozaică cu sinagogi și cu rabini la orice colț, un babilon modern, o lavră, în care Jidanul e acelaș Syloc, din orice timp și loc.

Zidurile și înfățișarea nu mai păstrează nimic din măreția seculară.

Cetatea s'a negrit și apele limanului isbesc cu furie măcinând temelia zidurilor de duritate milenară. Politicianul român rămâne, impasibil față de vrăsmășia agenților atmosferici ce vor să ne steargă urma trecutului.

Era vorba să se rezidească turnul, dar numai vorba a rămas.

Arheologul și admiratorul trecutului, o mai cercetează și o veneratează, — atingându-le, melancolica stare, în care se găsește — coardele sufletului ce vibrează la vederea umbrii pe ziduri a voevozilor Mușatini!

Atât a rămas românesc din orașul de odinioară, zidul și mâna ce l-a făcut să fie spre străbaterea veacurilor. În colo, respiri la orice pas, aer usturoiat. Prăvălii creștinești sunt prea puține și mărginașe, de românești nu poate fi vorba. Piața și centrul orașului sunt înțesate de maghernițe murdare. Că-

teva nume ilustre date străzilor îți umple sufletul de atâta necuviință. Unde te întorci nu întâlnești decât mutre jidovești. Patria pestrițului: Basarabia, centrul: Cetatea-Albă.

Totul străin, — nimic, nimic românesc. Câțiva funcționari la prefectură, la revizoratul școlar, administrația financiară, — amințesc de stăpânirea românească — numai de formă. O școală normală neîngrijită, neajutată, împănată cu Jidani.

Centrul de spionaj al G. P. U.-lui lucrează în voe. Comuniștii fac târg, în văzul lumii, din crezul lor roșu.

Autorități de pae, cari au grijă doar să împiedice propaganda comunistă, interzicând tipografiilor să tipărească manifeste, „ce au de scop ura de rassă“.

Ce-ai ajuns Basarabie, pământ românesc administrat de cordoși și incapabili! Patria jargonului bălțat, reprezentat prin Zipstein și Landau. Teatrul comunismului și politicianismului interesat. Au făcut și fac din tine nesfârșitii, și sdrențele sociale ale partidelor, câmp de experiență, răs și de bătaie de joc.

Bogăția ta, arată sărăcia locuitorilor tăi. Orașele tale, centre de Românișm în secole, au ajuns centre unde Iuda trafică banul țării și speculează în mod barbar munca fiilor tăi.

Să vorbești de țară, de neam, ești răs — ți-se răspunde de cosmopolitism umanitarism talmudic...!! Au apus virtuțile strămoșești, și în locul lor s'au înspinit viciurile democratice.

Jidani au făcut din oamenii politici, manechini ai lojelor, carpe democratice și sdrențe sociale cosmopolite.

Dar bun e Dumnezeu și mare puterea Lui!!

A. S. ANGELESCU
— Basarabia. —

Români!

Dacă voți să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„Buletinul

„ANTI-JUDEO-MASONIC“

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9.
BUCUREȘTI.

„Oieritul Evreilor în Maramureș“.

Este cunoscut faptul că lăcomia Jidanilor în Maramureș și-a ajuns apogeul. Pripășiți pe pământul românesc, răzbiți de sărăcie și foame, prin fraude, înșelăciuni și terorizare lașă, au acaparat zi de zi mijloacele de traiu ale autohtonilor. Nu există ram de activitate în care să nu întâlnești Jidanul soios și murdar. Aglomerația extraordinară îl obligă. Dela industrie până la stănele din văile munților, macabra lui prezentă, peste tot. Am menționat altă dată observațiile juste ale unui general român, care a văzut aci Jidani: „*tăind păduri, muncind pământul, mânănd boii la car, iar copiii de evrei păscând vitele la câmp*“¹).

Astăzi menționez alte observații ale unui tânăr, care în cadrele unei cercetări științifice ne aduce prețioase contribuții la cunoașterea problemei Jidovești în Maramureș²).

Dl. T. Morariu cercetează o latură a exploatării Jidovești (se pare cea mai recent acaparată): *oieritul*. În trecut, munții serveau Jidanilor numai ca trecători „vadorile“, lui Eminescu, „din Sătmar până'n Săcele“. Codrii și munții pentru Jidani erau locurile fioroase în cari sălășluiesc „goii tâlhari“ și prin cari trecerea era ceva grozav de periculos. Cu timpul însă, civilizația făcătoare de minuni a pătruns și în munți, comercializând și industrializând podoaba lui, prefăcând codrii în mobile, hârtie, aur și mizerie. Cu civilizația au pătruns în munți și organe de vigență și administrație: funcționari și jandarmi. Spiritul întreprinzător al Jidanului a găsit că e bine să-și asigure protecția acestor factori prin aur și lingușire. Au corupt administrația și jandarmeria, căutând să beneficieze cât mai mult de exploatare. Din acest moment au trecut în mâinile Jidanilor nu numai întreprinderile forestiere, ci și munții și terenurile de cultură. Cămătăria și alcoolismul au înghițit proprietatea milenară a Românilor, trecând-o în cloaca nesăției Jidovești.

Autorul face și un scurt istoric.

¹) General Al. Lupașcu Stejar: „Paradisul Românesc“, p. 305. București, 1929. Impr. Independența.

²) Tib. Morariu: „Câteva contribuțiuni la oieritul Evreilor maramureșeni. (Extras din lucrările Inst. Geografie al Univ. din Cluj). Vol. IV. 1930.

Înainte de 1800 începe imigrarea lor în Maramureș, căci la 1818, la Sighet se găsea un judecător jidovec, un rabin și o sinagogă. Dată fiind vecinătatea Galității tixită de ei, și date fiind persecuțiile rusești, numărul lor a crescut necontenit. Despre acești Jidani, un consăngean al lor a spus: „*ăștia sunt hoți și ucigași*“. (Vezi G. B. Duică „Românii și Evreii“, p. 135—136. Buc. 1913).

În istoric mai menționează și unele observații obiective și desintereșate, a unor trecători prin Maramureș.

Așa faptul că sărăcesc satele în cari se așează (Y. Paget), că Jidanii sunt lipsiți de orice demnitate și pururea murdari (Recouly), că în fanatismul lor, omoară pe creștinii adversari, cum au ucis un preot, „fiindcă îndrăznise să arendeze și el niște munți“.

Cu oieritul nu fac decât se acapareze un nou mijloc de traiu pentru ei și un nou izvor de exploatare a Românilor. Auziți minune! După ce Jidanul murdar și plin de păduchi și-a agonisit ceva gologani din negoțul cu carpe, cămătărie ilicită și cărciumăritul cu beuturi falsificate, arendează sau cumpără munții și face oierit. *Itic Ștrul* sau *Sloim Burăh* se angajează stănaș. Ciobanii Români sunt răspunzători de turmă. Jidanul care face pe *baciul* „*cușărar*“ la stână, nu riscă nimic. Ia creștinilor oile, le dă și lor brânză, dar exploatează, Jidanul, maximum posibil. Rolul Jidanului este de intermediator eventual și de supraveghetor suprem.

Ce ar zice strămoșii noștri Agatârji și Daci, să știe că în ocupația lor predilectă au pătruns veneticii Jidani, cari își flutură zulfii deasupra „budăcii“ cu caș sau își scutură barba deasupra căldării cu jântiță? Culmea e că proprietarii sunt exploatați și boicotați în mod neomenos, iar ciobanii înșelați fără scrupul, neachitându-li-se sumele cu cari au fost angajați. „După cum se vede din cele expuse Evreii din această parte abia au un început de organizare a vieții păstorești, exploatănd în bună parte avutul și animalele Românilor. Adeseori Români își dau perfect de bine seamă de această exploatare, dar împrejurările îi fortează să primească. Într'adevăr lipsindu-le pășunile, iar ei nefiind în stare să ia în arendă munții din cauza concurenței ce le-o fac Evreii, sunt siliți să-și îm-

prumute oile Evreului“ (p. 198).

Oieritul Jidanilor în Maramureș este ultimul fort al apărării patrimoniului nostru național, tradiției și obiceiurilor, prăbușit sub privilegiile stupide, în fața ticăloasei desinteresări politice. Se surpă tradițiile, se ucide sufletul românesc, se părăduiesc averile naționale, se pauperizează țara suptă de ventuzele lipitorilor naționale și internaționale. Și cine reacționează? Poporul privește buimac și cuminte, căci baioneta și pușcăriia, uneltele „democrației“, îl așteaptă. Privește această „democrație“ ce-și târește obezitatea viermilor politici ghiftuiți pe deasupra sărăciei lui, în așteptarea moilor sarcini ce-i zâmbesc dulceag la orizont.

M. A. IRLEA.
— Cluj. —

Mișcările naționaliste alimentate de Sovietele rusești?

Ziarele jidovești în ultimul timp răspândesc știrea, că autoritățile sunt preocupate de faptul, de unde se alimentează, cu bani, mișcările naționaliste? Și — ajung la concluzia, că s'ar fi născut ideea, că în acele acțiuni ar lua parte, „eventual, și mâna sovietelor rusești, fiindcă comuniștii și în alte țări, au sprijinit cu bani mișcările naționaliste extremiste“.

Constatați obrăznicia?! Naționalismul, care și la noi, și în alte țări, este cel mai aprig dușman al comunismului, ar fi alimentat cu bani, tocmai de comuniști. Constatați obrăznicia jidovească, ce caută a induce în eroare opinia publică, cu astfel de minciuni?!

Noi constatăm această obrăznicie, și înțelegem acum și minciuna răspândită, — tot de ziarele jidovești, — despre cei mai mari dușmani germani ai comunismului, despre național socialistii — anti-semiți ai lui Hitler, că aceștia de asemenea sunt alimentați de comuniști.

Obrăznicia și minciuna jidovească, se dovedește a întrece orice margini.

Iată cum alimentează gazetele jidovești, sufletul acelora, cari le mai citesc.

Timpul invaziei cambilor jidovești

Jugul economic al Jidanilor, cari azi nu mai cunosc margini în a-suprirea lor, a ajuns în Maramureș, de ne mai suportat.

Avem acum cazuri ciudate. Jidovimea a început o ofensivă contra Românilor Borșeni, prin cambii, încât putem numi timpul de azi al Borșenilor, timpul invaziei cambilor jidovești. Românii au de a se lupta cu înverșunare contra cambiiilor cu cari Jidovimea stoarce și ultima vlagă de viață din poporul nostru.

Sărmanul popor român n'are ce să mănânce și protestele cambiale se fac cu miile din partea Jidanilor și jidăniților.

Lupta economică s'a reînceput cu înverșunare; de partea Jidovimei stă finanța jidovească, de partea noastră avem dreptatea. De nu vom reuși a fi învingători, neamul nostru numai a trăit în Maramurăș.

Pentru Jidani, guvernul acum a trimis 2 milioane, iar pentru Români, muritori de foame, n'are nici 20 vagoane de porumb.

„Utopia“ în slujba Sovietelor

„Utopia“, ce apare la Cluj, în contrast cu numele ce și l-a ales, se declară a fi o revistă de cultură generală, cuprinzând chestiuni din domeniul științei și filosofiei sociale.

Filosofii Utopiei nici că puteau da un nume mai bun ideilor cu cari se familiarizează și cu cari vreau să fericească în fine această scumpă țară și poporul român, trecut prin grija și secătuit de gospodăria partidelor, căre de care mai naționale, mai patriotice, mai liberale și mai țărănești.

Utopia, scoaterea la lumină, și mântuirea neamului, o vede că vine dela Răsărit, prin revoluția mântuitoare a internaționalei a III-a, ce în curând se nădejduște a pune capăt suferințelor și mizeriei cauzate de capitalismul burghez și de lăcomia, nemernicia și corupția guvernanților noștri.

Scurt și cuprinzător: Jos cu capitalismul burghez! Sus cu flamura roșie! Trăiască Sovietele!! Ori-cum ai întoarce-o, ori-cum ai suci-o: studiile și cercetările de filosofie socială ale avansatei reviste „Utopia“ se rezumă în minunile și adevărurile Raiului Sovietic.

Tot Maramurășul este înfometat. În special Borșenii, azi n'au nici pâine de ovăs, de care a arătat dl. *Corneliu Codreanu*, la Tribunalul Satu-Mare. Borșenii sunt în delirul foametei acum când guvernul tuturor fărădelegilor a hazardat cu avutul Țării și a aruncat milioane streinilor.

Mamele române n'au lapte, de foame, cu ce să alăpteze pe copilașii lor dela sân. Băieții se storc de foame, bătrânii abia mai pot umbla pe drum.

Guvernul ar avea datoria a aduce legea Moratoriului, pe teritoriul Maramurășului și în special al Borșei, a trimite porumb, a înființa comerț și industrie română. El însă doarme, atunci când de jale răsună întreg Maramurășul.

Jalea-i prea mare! tot ce ne mai ține e nădejdea în Marele și Atotputernicul Dumnezeu și 'n puținii buni Români, cari ne-au mai rămas.

ANDREIU BERINDE
— Maramureș. —

tic.

Bolșevismul Utopiei, până acum, era deghizat. În numărul său mai recent — vezi articolii Nrului de pe Oct.-Nov., pag. 105 — intențiile de sovietizare a cetitorilor săi sunt clare: Statele naționale nu mai corăspund timpului. Internaționalismul desrobotor ne bate la ușă. Criza mondială grăbește soluția.

Dar, las să vorbească modernul și îndrășnețul nostru filosof, dl. *Petre Pandrea*, care în aliniatul de jos al pag. 105 scrie:

„De ce sprijinesc sovietele mișcările revoluționare? Din interes și generozitate. Care interes? După cum Napoleon III nu doria să facă din Italia, Polonia și România simple colonii, ci amici, tot astfel și sovietele încercuite doresc o ieșire. Reconstrucția lor ar fi cu mult mai ușoară, dacă blocada mondială ar înceta. Schimbul de mărfuri ar fi ușurat. *Anexionismul sovietic e o stupiditate* cu nimic îndreptățită și fundamentată. *O calomnie*. Blocada capitalismului este marea durere. *O revoluționare a Apusului* ar da posibilitate atât Rusiei, cât și Europei să se refacă într'un tempo vertiginos. *Pe lângă interes*

mai este evident și generozitatea. Conducătorii unei mișcări, plămădită din suferință oprobriu și închisori, nu pot sta cu mâinile încrucișate în fața formelor exploatării masselor în toată lumea...”

Grijiți dar și nu calomniați sovietele de anexionism sau te miri ce intențiuni rele ele cel mult vor da foc acestei ticăloase burghezii și va scăpa popoarele Europei din ghiarele capitalismului exploatare. Un pic de revoluție. Sânge! E așa de ușor azi să agiți spiritele și mizeria crescândă, spre a-ți ajunge scopul: *REVOLUȚIA, care pe mormântul statelor naționale creștine să ridice dominația Internaționalismului Iudaic*.

Așa-dară, *RUINA OMENIRII* nu-i completează prin consecințele războiului mondial. Exploatări și îmbogățirile Jidanilor pe ruina statelor creștine încleștate în războiu nu e suficientă. Ne trebuie o nouă ruină, revoluția mondială, în care până creștinii se vor sfășia între ei, Jidanii să-și facă din nou jocurile de exploatare până la măduvă a vitelor de creștini, goimi, spre a-i răpune cu desăvârșire singurului tron, pe care va domina Iuda.

A vorbi de exploatare și exploatați, de bogăție și mizerie, de capitalism și capitaliști, sub a căror camete se prăbușesc popoarele după olaltă, fără a aminti un singur cuvânt, că cei dintâi sunt Jidanii, dar mai ales a propaga revoluția și totodată a promite și deparazitare generală, înseamnă a fi trădătorii Neamului în mâinile aceluia, care cu atâta nemernicie pregătește sinuciderea societății creștine, pe 'ntreg întinsul globului pământesc.

Unde-i simțul de realitate al omenilor, cari recunosc în pagina primă, în articolul D-lui *Armeni*, că *suntem o țară, care „bine gospodărită“ n'am avea să ne temem, nici de criză internă, nici de criză mondială*, — să ai pretenția că nedreptățile sociale, corupția și parazitismul, pe cari le practică aceiași streini, paraziții de rassă, Jidanii cu ajutorul dat de trădătorii neamului de politicienii corupți, zic, că acele nedreptăți vor fi văzute mai bine, și vor fi asanate de alți politicienii, streini, pe cari nici atât nu-i va durea de acest biet popor, cât vă doare pe D-voastră Domnilor dela Utopia: Armenii și Pandrea.

NIC. POPA.
— Cluj. —

L. A. N. C. — Cluj La Mociu

Organizația L. A. N. C. din Cluj, a ținut, Duminică 4 Ianuarie 1931, o mare întrunire, în capitala de plasă Mociu, din județul Cluj. Membrii acelei organizații, D-nii prof. univ. I. C. Cătuneanu, cetățeanul de onoare al Clujului Gh. Sion, prof. N. Popa, Șt. Penes, Dr. I. Fedorca și Dr. A. Istrate, au fost primiți cu deosebită căldură din partea Românilor depe Câmpie. Vorbirile ținute au fost ascultate cu mare interes, și-au avut darul de-a împrăștia lumina adevărului, a cinstei și a dreptății, în toate comunele din jurul Mociului, reprezentate la întrunire.

Cinste și laudă se cuvine tuturor vrednicilor Câmpeni, cari au știut să-și facă datoria de buni Români, contribuind la reușita și la deplină ordine, dovedite cu ocazia acestei manifestări a L. A. N. C.

Legea schimbării numelui este defectuoasă

Dacă un circumcis vrea să-și atribue un nume istoric și acei cari îl posed ureau să se apere de o atare înrudire de nume, conform legii îi costă scump.

În anul trecut un anume Blum a cerut Ministerului Justiției să i se atribue numele istoric Florian. Harnicul protopop Florian din Răcovița (județul Sibiu), revoltat în demnitatea numelui pe care-l poartă dela strămoși, nume care a fost reprezentat în literatura noastră de Aron Florian, s'a prezentat la Curtea de Casație să-și apere demnitatea numelui. Afară de cheltuielile avute cu drumul și statul la București, l-a mai costat și 2000 Lei procedura.

Grația demnității, cum s'a apărât înaintea marelui for al Justiției a zădărnicit actul nemernic.

Advocații jidani s'au repezit ca la o pradă neașteptată asupra demnului protopop, arătând că nu numai oameni de valoare au purtat acest nume, ci și diferiți indivizi certați cu poliția. Dar neobositul luptător protopop Florian le-a arătat, că persoanele indicate de avocații îndezirabili aveau nume cușer, își însușiau numele de Florian etc. ca să ducă în eroare organele ordinii publice.

Ar fi dorit ca Ministerul Justiției să oprească însușirea unui nume românesc și numai în cazul când cel lezat ar adura o simplă petiție.

Vom reveni.

Cum se calcă constituția în picioare

Constituția în articolul 3 spune: „Teritoriul României nu se poate coloniza cu populație de gintă străină“.

Și Maramureșul a fost colonizat... La Sighet... la Borșa... la Vișeu de sus... la Poienii de sub munte an de an tot mai mulți Jidani își fac apariția, în timp ce în progresie geometrică României scad... se prăpădesc. Conducătorii de azi — oameni lacomi — în loc să ridice ziduri chinezești la granițe, țin și pe mai departe porțile larg deschise... Și doina nu se mai aude în țara lui, Dragoș și Bogdan, și în codrii străbuși acelaș glas străin de fereastră nimicește totul...

Maramureșul e în pragul morții... Basarabia îi urmează...

Acelaș articol 3 din Constituție din nou e călcat în picioare. Ziarul „Vestul“ din Timișoara reproduce cu multă seninătate, după „Der Israelit“ ce apare la Frankfurt a/M, următoarele:

„Între întreprinderile largi ale societății „ICA“ încoronate de succes e socotită și opera de colonizare a Evreilor români și așezarea lor pe pământul Basarabiei... Ca și în Polonia și în Crimeea, Evreii din Basarabia au fost siliți să abandoneze comerțul. În ajutorul Evreilor deplasați a venit soc. creată de Baronul Hirsch și le-a acordat un sprijin eficace pt. schimbarea structurii lor economice“.

„În Basarabia există acum 31 de colonii evrești cu peste 27.000 hectare de pământ arabil, cu 4000 de familii de țărani Evrei...“

„Societatea „ICA“ este pe cale de a desvolta în Basarabia ca și în Polonia și Rusia posibilitatea de traiu a Evreilor, refăcând masele evrești, cari și acum trăiesc din văzduh, în oameni cu ocupații stabile și productive“....

Și articolul 18 din Constituție mai spune: „Numai Românii și cei naturalizați, Români, pot dobândi... și deține imobile rurale în România“.

Iar mosafirii noștri, veniți —

știm noi cum — după 1918 pe pământul românesc de dincolo de Prut, în majoritatea lor sunt străini...

Români! deschide-ți-vă ochii și priviți cum oameni mici ai României Mari puși azi în fruntea țării să vegheze la respectarea Constituției, o calcă ei înșiși în picioare...

Și să nu uitați...

V. LĂZĂRESCU
— Severin. —

Cum risipește guvernul național-țărănist banii publici în această vreme de cumplită săracie

STAT de indemnizațiile acordate pentru ofițerii de poliție ce vor urma în străinătate cursuri de perfecționare.

1. E. Bianu, 170.000;
2. E. Cristescu, 155.000;
3. G. Rânzescu, 128.000;
4. Camil Popp, 121.000;
5. S. Hațieganu, 155.000;
6. D. Măntulescu, 105.000;
7. D. Gheorghiu, 105.000;
8. C. Boldiu, 100.000;
9. Popp Cornel, 105.000;
10. Măimuca C., 128.000;
11. Amărășanu I., 128.000;
12. Catargi D., 100.000.

In total 1.500.000 Lei.

Se aproba din credite extraordinare. (ss.) MIHALACHE.

Români de religie mozaică

Referitor la activitatea institutului medico-legal „Prof. Dr. Mina Minovici“, pe anul 1930, citim în ziare:

„Clasificarea cadavrelor după naționalitate, Români: 398, femei 182 (din cari 35 de religie mozaică); Francezi ...; Unguri ...; Italieni ...“, etc.

Luăți aminte: Români de religie mozaică.

Citiți și răspândiți

Infrățirea

Românească